

тиційного потенціалу в Україні. Вони повинні бути більш гнучкими та адаптованими до соціально-економічного розвитку країни, оскільки між ними простежується взаємозалежність і взаємозумовленість можливостей щодо їх застосування. Тому лише в комплексі вони можуть створювати ефективну систему забезпечення інвестиційної діяльності в Україні, що забезпечить створення привабливого інвестиційного клімату країни.

Література:

1. Малиновський В. Я. Державне управління: навчальний посібник. Київ : Атіка, 2003. 576 с.
2. Державне регулювання економіки: навч. посібник / С. М. Чистов, А. Є. Никифоров, Т. Ф. Куценко [та ін.]. Київ : КНЕУ, 2004. 440 с.

ОСНОВНІ РЕФОРМАЦІЙНІ ЗМІНИ ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА, ЩО МАЮТЬ БЕЗПОСЕРЕДНІЙ ВПЛИВ НА ОРГАНІЗАЦІЮ ТА ФУНКЦІОНАЛЬНІСТЬ СУДОВИХ ОРГАНІВ ГОСПОДАРСЬКОЇ ЮРИСДИКЦІЇ

Буравльов С. І.

суддя

Північного апеляційного господарського суду

м. Київ, Україна

Ще із зародженням перших держав, правосуддя було тим самим фундаментом для створення правової держави та всебічного розвитку права для врегулювання важливих суспільних відносин. Судова влада є найвагомішою самостійною структурною складовою державної влади будь-якої сучасної країни, адже вона виконує специфічні функції притаманні лише їй та обумовлена великою соціальною роллю. Тому її значення у системі державно-правового регулювання величезне, оскільки якісне відправлення правосуддя є тим чинником, який визначає імідж країни на міжнародній арені [1].

За час, що минув з моменту набуття Україною незалежності, пройдено тривалий та складний шлях в напрямку формування незалежної та ефективної судової системи, яка б забезпечувала оперативний та дієвий судовий захист своїх громадян, інших фізичних та юридичних осіб, державних та суспільних інтересів. Разом з тим сьогодні існує багато нерозв'язаних проблем, на подолання яких мають бути спрямовані подальші зусилля держави. Така ситуація обумовлена неефективністю

окремих аспектів державної політики в сфері організації та функціонування судової системи, помилками, допущеними на різних етапах її становлення [2, с. 71]. Тобто сьогодні потреба розробки новітніх напрямків реформаційних процесів, у тому числі щодо забезпечення [3, с. 101] якісного правосуддя у сфері господарської юрисдикції, знову стала надзвичайно актуальною [3, с. 101].

Уточнимо, що на наш погляд, суттєве значення мають реформи державного управління, адміністративно-правова реформа територіального устрою та окремо реформа правосуддя з розумінням того, що всі вони об'єднані спільною метою – збалансувати розвиток країни [4, с. 66].

З моменту прийняття лідерами країн світу Декларації тисячоліття минуло понад десять років. Де перебуває людство, чи наблизилося воно до розв'язання глобальних проблем і досягнення визначених цілей? Документи ООН, національні звіти з людського розвитку свідчать про певні позитивні зрушення, що наближають досягнення цілей розвитку тисячоліття в усьому світі. У той же час є десятки країн, де розвиток залишається надто уповільненим. Зокрема, через нестачу ресурсів та ряд інших причин загальні темпи просування до визначених цілей є неприйнятними, оскільки вони не дають можливості бідним країнам, що розвиваються, не тільки стати в один ряд з розвинутими країнами, а навіть хоч якоюсь мірою наблизитися до них у доступному для огляду майбутньому. Це стосується мільйонів чоловіків та жінок, дітей, молоді, літніх людей. Глобальні проблеми загрожують людству як покарання за егоїзм сильних та заможних, це і загарбницькі війни, з яких складається майже вся історія людства, і насильство стосовно подібних до себе та до природи. Для глобалізованого світу, в якому народи взаємопов'язані та взаємозалежні, це є вкрай небезпечним [5].

А як щодо України? Які позитивні новації відбулись? Як перебудовано за цей час ідеологічні, політичні, економічні, соціальні й правові основи розвитку українського суспільства? Починаючи з 2005 р., внаслідок відсутності сталих стратегічних орієнтирів щодо розвитку економіки, політичної нестабільності та проведення перманентних виборчих компаній в Україні посилювалась споживацька модель розвитку, яка зовсім не відповідає вимогам сталості [6, с. 232]. Незважаючи на підтримку Україною проголошених резолюцією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 25 вересня 2015 року № 70/1 глобальних цілей сталого розвитку до 2030 року та прийняття цілої низки нормативно-правових актів, спрямованих на розвиток цього напрямку діяльності, наразі не сформовано єдиного цілісного уявлення (концепції) щодо механізмів державного регулювання, спрямованих на забезпечення сталого розвитку країни, а увагу у прийнятих документах переважно зосереджено на аналізі сучасної ситуації у різних сферах життєдіяльності (економічній, екологічній, соціальній тощо) та конс-

татації проблем, що заважають подальшому розвитку країни. В умовах сучасності Цілі сталого розвитку не знайшли належного відображення у законах, а відтак не стали дороговказом для здійснення реформ [4, с. 66; 7].

Отже, для належної організації та функціональності судових органів господарської юрисдикції визначальне значення мають основні реформацийні зміни чинного законодавства, спрямовані на забезпечення збалансованого розвитку країни загалом. Слід констатувати, що формально проголошеного у актах законодавства вектору руху до збалансованості економічних, соціальних, екологічних та інших її станів є замало задля того, щоб визначити їх дієвими. Практика сьогодні свідчить про необхідність звернення законодавцями більшої уваги даному питанню, адже їх вплив на сферу правосуддя є значним, а відсутність чітких орієнтирів до збалансованого розвитку негативно позначається й на діяльності господарських судів в Україні.

Література:

1. Конев І. Принципи судової реформи в сучасній Україні. Закон і Бізнес. URL: https://zib.com.ua/ua/140812-principi_sudovoi_reformi_v_suchasnyi_ukraini.html

2. Квасневська Н.Д. Реформування судової системи України: адміністративно-правові засади. Юридичний вісник. Повітряне і космічне право. 2015. № 4. С. 71–74.

3. Грянка Г.В. Напрями адміністративної реформи в Україні: Проблеми її здійснення та шляхи вирішення. Правові реформи в Україні: проблеми та перспективи: збірник матеріалів V Всеукраїнської науково-теоретичної конференції (Київ, 16 жовтня 2013 року) Частина 1 С. 101–102.

4. Буравльов С.І. Вплив реформ щодо забезпечення сталого розвитку держави на діяльність господарських судів України. Colloquium-journal. 2020. № 26 (78) Ч. 1. С. 65–67.

5. Збалансований розвиток – шлях збереження планети. Всеукраїнська екологічна ліга. URL: http://www.ecoleague.net/images/pdf/tematychni/zb_rozv_istoria_Rio20.pdf

6. Сталий розвиток суспільства: навчальний посібник; авт.: А. Садовенко, Л. Масловська, В. Серета, Т. Тимочко. 2 вид. К. : 2011. 392 с.

7. Воронцов С.Б., Бурбела Т.М. Сучасний стан та проблеми формування підходів до забезпечення сталого розвитку України. Національний інститут стратегічних досліджень. 2020. URL: <https://niss.gov.ua/sites/default/files/2020-07/suchasnyi-stan-zabezbechennya-stalogo-rosvytku-ukrainy.pdf>